

Forslag, som i saa Henseende ere stillede af Fleertallet i Udvalget angaaende Theaterforslaget, ogsaa tiltraadte af Fleertallet i Finantsudvalget. Af de saaledes stillede Forslag er der et Par, som jeg skal berøre, navnlig ogsaa med Hensyn til, hvad der nu blev ytret af den ærede Ordfører. Det Første angaaer det Punkt, at der er opført 250,000 Rbd. for 5 Aar, hvoraf den første Deel, nemlig 50,000 Rbd., gjælder for laar, og saa fremdeles 50,000 Rbd. for hvert af de følgende 4 Aar. Der kan nu gjøres Indvending i to Retninger mod en saadan Ordning. Den første Retning er den, at man siger: Summen er for stor, og dette er tilstrækkeligt sagt ved Forslag fra ærede Medlemmer, til hvilke jeg senere skal vende mig. Den anden Retning er den, at man siger: Finantsloven gjælder kun for eet Aar, og vi kunne ikke votere for kommende Aar. Det er nu ganske vist, at det er en noget usædvanlig Fremgangsmaade, vi her have brugt, men jeg for min Person har den Tillid til de kommende Finantsudvalg, at de ville tilraade, og til de kommende Thing, at de ville vedtage disse 50,000 Rbd., selv om ikke Loven faaer den Skikkelse, som det her er foreslaaet at give den. Men paa den anden Side maa jeg gjøre opmærksom paa, at man dog ogsaa tidligere i Finantslove har seet Summer vote-rede paa den her foreslaaede Maade, det vil sige saaledes, at man meente dermed, om ikke juridisk, saa dog moralsk, at binde kommende Thing, idet man antog, at de vilde gaae ind paa det, paa hvis første Deel man var gaaet ind ved en foregaaende Finantslov. — Det andet Punkt, jeg skal berøre, er det, der staaer under Nr. 8 i Endringsforslaget under Nr. 21, og som er berørt af den ærede Ordfører. Hvad dette Forslag angaaer, skal jeg kun bemærke, at dengang det blev aftalt, at det her skulde beholde den Form, som det havde i Lovforslaget angaaende Theatret, da var den almindelige Rønningslov endnu ikke endelig vedtagen, men dens Skæbne stod usikkert, og desuden var Forslagets Indhold det, som blev forlangt af den høitærede Minister, og Udvalget fandt sig ikke foranlediget til at forøge det. Det er dette, jeg skal sige om dette Punkt. — Hvad angaaer Forslaget under Nr. 9 i samme

Endringsforslag, da ligger der deri to Spørgsmaal. Det ene, hvormed ikke alene Fleertallet, men ogsaa en Deel af Mindretallet er enigt, gaaer ud paa, at Theatret i 5 Aar fritages for Afdrag paa dets Gjæld til Sorø Academi, og dette tænker jeg billiges af det høie Thing. Det andet Spørgsmaal gaaer ud paa, at der kun skal erlægges Renter af denne Gjæld, forsaavidt det løbende Theaters Aars Overtind kan tilstrække. Hvad nu dette Sidste angaaer, da lægger jeg ikke særlig Vægt derpaa, thi, hvis Pengene ere der — og jeg haaber, at de ville være der — skulle de jo betales, men ere de der ikke, kan man jo ikke plukke Haar af den Skalbude, og jeg veed da ikke, hvorfra de skulle komme. — Hvad de øvrige Forslag angaaer, da skal jeg berøre dem i al Korthed. Det er en principal Meningsforskjel, der foreligger mellem de ærede Medlemmer, som her have stillet en Række Forslag, og Fleertallet, ikke alene i Udvalget om Theaterloven, men ogsaa i Finantsudvalget. Denne Meningsforskjel er den, at disse ærede Medlemmers Forslag ville, om de end ikke directe sigte dertil, efter min Overbeviisning have den Følge, at Theatret ikke kan styres, men maa gaae bort fra Staten og see at komme i privat Tjeneste et eller andet Sted, hvor det kan, dette vil efter min Mening blive den uundgaaelige Følge. Man kan opstille saamange Tal og saamange Forudsætninger, man vil, saa slaaer det ikke til. Man har sagt, at Theatret kan komme ud af det med mindre end 50,000 Rbd.; dette komme vi jo tilbage til, naar Theaterloven ligger for, og jeg skal derfor ikke her komme videre ind derpaa, men kun bemærke, at de Forslag, man i den Anledning har gjort, efter Fleertallets Mening ere fuldstændig upraktiske. Dette viser sig navnlig paa een Maade, idet man paa den ene Side siger: Lader os overgive Theatret til privat Entreprise, saa skulle I see, hvor det vil florere, og hvorledes der vil blive truffet de rigtige Forholdsregler og Alt saaledes blive bedre. Men paa den anden Side siger man, at for den Tid, Theatret nødvendigvis maa blive ved Staten, skal man træffe Forholdsregler, om hvilke det er notorisk, at ingen privat Bestyrelse vilde kunne gaae ind